

MICHAEL

občasník farnosti Staré Město

č.67/půst 2012

PŮST A POSVÍCENÍ

O vztahu mezi postem a slavením v naší bohoslužbě je třeba říci toto: střízlivost slavení, která vychází z předcházejícího postu, je chvályhodná a má svůj význam. V tom se totiž křesťanské veselí liší od světského, že je podřízeno. A jak jinak by se toto podřízení mělo uskutečnit, než že jsme stále v moci minulosti a ona nás varuje, vede ke střízlivosti, krotí naše tělo a znechucuje mu každé požitkářství? Ve světě přichází napřed posvícení a po něm půst, lidé se nejprve přejírají, ale poté v nich jejich výstředky budí ošklivost. Nejprve si v plné míře užívají a poté trpí. Jsou bohatí, aby posléze byli chudými. Smějí se, aby později mohli plakat. Povstávají, aby mohli znovu upadnout. V církvi Boží je to však naopak: chudí zbohatnou, ponížení budou povýšeni, ti, kdo sejí v slzách, budou žnout s jásotem, plačící budou potěšeni, ti, kdo

s Krisem trpí, budou s ním i kralovat. Dokonce ani Kristus nevstoupil do své slávy, dokud nebyl ukřižován. Tak i naše cesta k věčné radosti vede přes utrpení zde na zemi s Kristem a dveře do věčného života se otevírají těm, kdo s ním zemřou, abychom ze smrti znovu vstali a s ním přebývali ve věčném životě. A to, co platí o vykoupení obecně, se naplňuje i při jeho každoroční a jakékoli jiné oslavě. Naším svátkům předchází pokoření, abychom je mohli slavit tak, jak se patří – ne tedy nevázaně a v blouznění, ale kultivovaně, umírněně a v čistém duchu.

(kardinál John Henry Newmann - *Parochial and Plain Sermons*)

Požehnaný čas přípravy na Velikonoce přeje
P. Miroslav Suchomel, duchovní otec farnosti

PROŽÍVÁNÍ POSTNÍ DOBY V NAŠÍ FARNOSTI

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY

- kterou připravují jednotlivá společenství. Koná se vždy před začátkem mše sv. v 17 hodin, po změně času v 18 hodin, tj. v pondělí, středu a pátek. **Pro děti** na této pobožnosti je nabídka soutěže o zajímavé ceny.

KAJÍCÍ POBOŽNOSTI (možnost pohledu do svého nitra s aktualizovaným či novým rozhodnutím)

- je v kostele sv. Michaela archanděla každou postní nedělí (1.-5.) odpoledne v 15 hodin.

NÁVŠTĚVY NEMOCNÝCH SE SLUŽBOU SVÁTOSTI SMÍŘENÍ, POMAZÁNÍ A SV.PŘIJÍMÁNÍM

ve čtvrtek 29.3.2012 a v pátek 30.3.2012 od 8:00 hodin. Nahlaste v sakristii kostela!

„BOLESTNÝ“ PÁTEK PŘED KVĚTNOU NEDĚLÍ – 30.3.2012

Od 17 hodin mše sv. a po ní projdeme s křížem třemi zastaveními ulicemi našeho města, s modlitbou za město a farnost.

6. NEDĚLE POSTNÍ - „KVĚTNÁ - PAŠIJOVÁ“: 1.4.2012

V sobotu 31.3.2012. v 18 hodin a v neděli 1.4.2012 v 7.00 a 9.00 hodin začne bohoslužba u kříže v nové části hřbitova. Po požehnání ratolestí (kočiček), přejdeme průvodem do kostela ke mši svatě.

OCISTA DUŠE VE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ: vždy půl hodiny přede mší svatou, také během pobožnosti křížové cesty. V SOBOTU 31.3.2012 V DOBĚ 14:30 – 17:30 HODIN BUDOU PŘÍTOMNI TŘI ZPOVĚDNÍCI!

ÚKLID KOSTELA A OKOLÍ PŘED SVÁTKY. Půjďte, prosím, pomoci při úklidu kostela a okolí v sobotu 31.3.2012 od 8 hodin. Děkujeme!

POSTNÍ ALMUŽNA Schránka pro Postní almužnu na stole spolu se zapálenou svící může posloužit podobně jako adventní věnec při společné večerní modlitbě v kruhu rodiny. Může se u ní mluvit o tom, jak hodně nás má Bůh rád, když poslal svého Syna, aby se stal člověkem a za nás přemohl zlo dobrem. Pán Ježíš totiž zvítězil na kříži nad zlem tím, že zlo na sobě vytrpěl, ale nepustil je do sebe, ale ze sebe ven. Postní almužna je šancí pro rodiny ve výchově dětí, které se velmi často ptají po smyslu té barevné krabičky na stole a důvodu cinknutí mince v ní. Přitom logicky přicházejí

další otázky vybízející k vysvětlování významu slov jako „senioři“, „nemocní“, „postižení“, „bezdomovci“, „maminky s dětmi v tísní“, „chudé děti“, „misie“ apod., které i samotného rodiče nutí se hlouběji zamyslet. Na Květnou neděli, doneste schránku do kostela a v obětním průvodu přineste k oltáři. Peníze pak použijte, s přihlédnutím k Vaším návrhům, Charita na pomoc lidem v nouzi a na podporu charitního díla. Schránky budou rozdávány v kostele.

Pobožnosti Křížové cesty

24. 2. 2012	pátek	17 hod.	společenství mladých
27. 2. 2012	pondělí	17 hod.	pastorační a ekonom.rada
29. 2. 2012	středa	17 hod.	děti z 6. a 7. třídy
2. 3. 2012	pátek	17 hod.	zastupitelé města
5. 3. 2012	pondělí	17 hod.	senioři
7. 3. 2012	středa	17 hod.	děti z 5. třídy
9. 3. 2012	pátek	17 hod.	otcové
12. 3. 2012	pondělí	17 hod.	scholička
14. 3. 2012	středa	17 hod.	akolyté
16. 3. 2012	pátek	17 hod.	cursillo
19. 3. 2012	pondělí	17 hod.	Josefové
21. 3. 2012	středa	17 hod.	františkánští terciáři
23. 3. 2012	pátek	17 hod.	děti ze 3. třídy
26. 3. 2012	pondělí	18 hod.	matky
28. 3. 2012	středa	18 hod.	děti ze 4. třídy
30. 3. 2012	pátek	18 hod.	křížová cesta městem
2. 4. 2012	pondělí	18 hod.	katechumeni
4. 4. 2012	středa	18 hod.	ministranti
6. 4. 2012	pátek	9 hod.	společná

O smyslu postu

Smysl postu může být mnohostranný. Pokud ho lidé ještě berou, tak se k němu staví jako k něčemu, co je negativní, protivné, i když nutné, asi tak, jako když lékař předepíše dietu.

Už lidé před křesťanstvím a před židovstvím půst uznávali a praktikovali. Může to být gesto, při kterém se vzdávám jídla, abych někomu dokázal, že to myslím vážně. Případně abych si ho získal a vyrovnal nějaký svůj nedostatek. Tohle známe i odjinud - když jsme měli na latinu a češtinu stejného profesora, měl jsem dojem, že stačí

vyniknout v latině, aby mi odpustil tu kouli z češtiny. Tohle funguje v člověku skoro jako pověra. Ale co se týče postu, to není to pravé.

Potom je tu půst jako **sebecvičení**. To se objevuje obecně mezi lidmi, obzvláště mezi lidmi náboženskými. Obrázek z biblické dějepřevy k podobenství o farizeovi a celníkovi, kde vpředu stojí tlustý, zrzavý, samolibý Žid a vzadu se bije do prsou chudinka celník, je úplně mylný. To bylo naopak! Celník, to byl bankéř v cylindru a fraku. Kdežto ten farizeus byl asketa, mravokárce. Ne že by se farizeus nevytahoval, ale vytahoval se potichu, svojí svatostí a pokorou. Jako ten profesor na jedné teologické fakultě, když se ho student ptal, jestli nezná nějakou dobrou knihu o pokoře, tak řekl: „No, moji!“

Ale Pán Ježíš říká: Ty když se postíš, napomáduj si hlavu, udělej si make-up, usmívej se, protože **půst je radost!** Postíš se proto, že máš někoho rád. Něčeho se vzdáváš, abys mu to mohl dát! Nebo se zříkáš toho, co ti překáží, abys mohl být s ním blíž. To obojí je v postu obsaženo.

Navíc je to svým způsobem **trénink**. A to přece není doba smutku, nudy, otrávenosti. A také při tréninku nekoukám po kytičkách. Je to doba obzvláštní zaměřenosti na cíl – běžím jako o závod, abych tam doběhl, jak říká svatý Pavel. Ten náš cíl nám pořád klade před oči postní

liturgie.

Takže je to do jisté míry taková sportovní záležitost. Četl jsem životopis jednoho irského jezuita a ten dělal podle nás hrozné nesmysly. Například se bičoval žiletkami – oni ti lrové jsou takoví divocí, tak asi věděl, proč to dělá. Když pak šel na frontu, leželi celé dny a noci v zákopech ve vodě a blátě a jeho major dostal horečku. A on mu řekl, ať si lehne na něj, aby ležel v suchu. Kdyby neměl za sebou to bičování, tak by ho to asi ani nenapadlo. Ale to jsou naprosto soukromé věci, které nikdo nepublikuje, jinak by byl necudný.

Ten, kdo vypráví, co všechno krásného vykonal a jaké mystické zážitky zažil, to je buď lhář, nebo člověk nestydatý. Když je to opravdové, tak je to nepublikovatelné – leda že ho Bůh donutí, aby to řekl kvůli povzbuzení a příkladu pro ostatní, a potom to většinou ten člověk vypráví ve třetí osobě, jako o někom jiném.

Podívejme se na Pána Ježíše, jak se postí. Vybere si čtyřicet dní, v samotě na poušti bez jídla. Tak nejprve ta čtyřicítka – jednak je to symbolické (40 je číslo zkoušky), jednak to má svůj význam pro tělo. Čtyřicet dnů představuje tak zvaný biorytmus. Během nich se totiž v těle vymění všechny látky. Tato doba je zvláště důležitá v životě ženy, která se stala matkou, a nazývá se šestinedělí – z matky, která nosila dítě v sobě, se stává zase manželka a matka, která nosí dítě mimo sebe. Vidíme, že za čtyřicet dní se může změnit celá kompozice člověka. Obzvláště když změní svůj životní způsob – například když se izoloval od vnějšího dění a když změnil nebo vysadil jídlo. To je přírodní zákon, který když se využije, ohromným způsobem člověku pomůže.

Křesťané před velkými svátky – před Velikonocemi a Vánoce – využívali těchto čtyřicet dnů (i advent trval šest neděl) **k proměně celého člověka**. Před tím byl masopust – poslední příležitost se vyřádit, ale nejen to. Když se na to podíváme z hlediska stravování, před adventem končila doba požitelnosti určitých pokrmů. Končil podzim a místo čerstvých potravin nastupovaly zásoby, které se nekazily, nebo se daly konzervovat. O martinské huse se spotřebovalo poslední maso a živočišné produkty a začala se jíst rostlinná strava, převážně obilniny, luštěniny a rostlinné oleje. Všechno se vyměnilo. A stejně tak před postem. O Vánocích začaly zabíjačky, venku byla zima, a tak to dlouho vydrželo, ale když už těch jitrnic a jelit a sádla bylo přece jenom na člověka dost, začal půst – zase se úplně proměnil styl stravování. Pak Velikonoce. Víte, proč se o Velikonocích mimo jiné zehnal pokrmy? Aby se lidé po tom postu nepřejídali. S pozeňnaným jídlem se člověku těžko dělají vylomeniny.

Oni to neměli pochopitelně promyšlené a dieteticky zdůvodněné, ale měli to jaksi vyexperimentované. Všechny ty zvyky byly v souladu s přírodou, ale byly křesťanstvím, vlastně už židovstvím povýšeny na posvátno.

Takže 40 dní má i svůj přirozený význam, ale to není to hlavní. Především je to **projev úcty a darování se Bohu**. Nejstrašnější a nejtěžší věc, kterou Bohu můžu dát, je svůj čas, kdy nemyslím na nic jiného než na něj. To je o život! Krásná legenda vypráví, jak přišel

chudý poutník do kláštera s nádherným evangeliářem. Všem mnichům se ohromně líbil a ten poutník povídá – já vám ho dám, když se pomodlíte Otče náš, aniž byste propadli myšlenkám na něco jiného. První se modlil opat, a propadl se po kolena. Pak se modlil nejzbožnější mnich – propadl se po kotníky. Tak zavolali takového prostáčka chudáčka bratra, mysleli si – ten je tak prostoduchý, že ho nic napadnout nemůže – taky se trošičku propadl. Všichni se ho ptali – Prosím tě, na co ty jsi myslel? A on řekl – jak jsem se tak modlil, tak mne napadlo, jestli nám k tomu dá také ten krásný futrál.

Takže **dát Bohu čas**, to je něco úžasného. Dát Bohu 40 dní, kdy ho mám před očima jako cíl, a zbavuju se všeho, co mne od něj vzdaluje, to je něco úžasného. A zvláště v samotě. Všimněte si, jak se člověk dostane do samoty. Obvykle ji zaplní jídlem nebo aspoň myšlenkou na jídlo. A když tohle dám Bohu, tak jsem pro něj volný. Pak to má ještě jeden aspekt. Když se něčeho zříkám, tak mi to zbude. Dát Bohu půlku kuřete – co by s tím dělal? Ale bližní, ten by ji už potřeboval. A tak třetí bod, který charakterizuje půst, **kromě omezení jídla a většího prostoru pro modlitbu, je almužna**. Dávám bližnímu to, čeho se pro Boha zříkám. Tím, že se postím, se tedy nestávám sponzorem milého Pánaboha, nedávám si to na vizitky a nebudu mít kvůli tomu úlevu na daních. Dělam to jen proto, že ho mám rád a že mu chci být blíž.

Z kázání P. Jiřího Reinsberga

Letošní hromniční pouť matek

Kolem tisícovky žen z celé České republiky přijelo 4. 2. 2012 do Šternberka na tradiční Hromniční pouť matek. Starobylý zvyk obětování svíce obnovily ženy ve městě před více než deseti lety, proměnil se ale v ojedinělou oslavu rodiny.

Ženy přijely do studeného kostela s úmyslem obětovat tyto nesnáze spojené s poutí za své děti. Vrcholem pouti byla ranní mše svatá, kterou celebroidal P. Alfréd Volný, při které matky procházely kolem velké svíce na oltáři. Každá z nich přitom držela zapálenou svíci za své blízké.

Odpolední program pokračoval přednáškou sestry Veroniky Barátové o smyslu žehnacích modlitby. Při závěrečné adoraci maminky měly možnost vložit jména svých dětí, manželů a blízkých do připraveného košíku a tak je přinést do Ježíšovy náruče.

GG

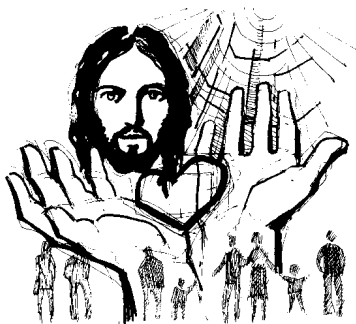
Modlitba pro celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou

Pane Ježíši Kriste,
prosíme tě za mladé lidi celého světa:
chraň je před hříchem a daruj
jim vytrvalost ve zkouškách.
Kéž poznají své životní povolání a mají
odvahu se pro ně velkoryse
rozhodnout.

Zvláště tě prosíme, požehnej všem,
kteří se sejdou ve Žďáru nad Sázavou,
aby přijali dary Ducha Svatého: lásku, radost a pokoj, a aby
se tak stali věrohodnými svědky tvé lásky všude, kam je posíláš.

Prosíme o to na přímluvu tvé i naší maminky Marie:

Zdravas, Maria ...

Žádost o půjčku na dostavbu nového kostela

Dostali jsme se do rozhodující fáze stavby kostela. Nyní máme k dispozici výhodnou nabídku na opláštění kostela, které původně mělo stát kolem 20 mil, tak nyní máme nabídku na necelých 12 mil, což činí výraznou část k dokončení kostela tak, aby mohl začít sloužit farnosti. Protože tato nabídka nemá neomezenou platnost, dovolujeme se na vás obrátit s následujícím návrhem možnosti financování. Jednalo by se o půjčku vašich finančních prostředků. Farnost by s vámi uzavřela řádnou smlouvu o půjčce a vy byste půjčili farnosti peníze. V případě, že byste nutně potřebovali půjčené peníze zpět, došlo by jejich vydání v co nejkratší možné době. V případě, že nutně nebudete peníze potřebovat, tak vám peníze budou vráceny dle možnosti farnosti, jak to ušetřené peníze ze sbírek umožní (předpoklad je 5-7 let). Prosím, zamyslete se nad tímto návrhem a podpořte ho, jak můžete. S nabídkou půjčení peněz přijďte za otcem Miroslavem, nebo za Jitkou Foltýnkovou.

Z POSELSTVÍ PAPEŽE BENEDIKTA XVI.

K POSTNÍ DOBĚ 2012

Bratři a sestry,

Letos chci předložit několik myšlenek ve světle krátkého biblického textu z *Listu Židům*: „Starejme se jeden o druhého a pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům“ (10, 24).

1. „*Starejme se*“: zodpovědnost za bratra Prvním bodem je výzva, abychom „se starali“. Zde použité řecké sloveso *katančin* znamená dobře si všimnout, být pozorný, dívat se s uvědoměním, pozorovat nějakou skutečnost. V evangeliu ho nacházíme tehdy, když Ježíš vyzývá učedníky, aby „pozorovali“ nebeské ptáky, kteří, aniž by se namáhali, jsou předmětem starostlivé a pozorné Boží prozřetelnosti (srov. Lk 12, 24), a když učedníkům říká, aby „viděli“ trám ve vlastním oku, dříve než budou pozorovat třísku v oku bratrově (srov. Lk 6, 41). Nacházíme ho ještě i v jiné části *Listu Židům*, a sice jako výzvu „pozorovat Ježíše“ (3, 1) coby apoštola a velekněze našeho vyznání. Sloveso, které otevírá naši exhortaci, je tedy výzvou, abychom zaměřovali pohled na druhého, především na Ježíše, abychom byli jedni k druhým pozorní a nechovali se k sobě jako cizí lidé a lhostejní k osudu bratří. Často však převládá opačný postoj – lhostejnost a nezájem, které zakrývají sobectví a maskují se zdánlivým respektem k „soukromé sféře“. I dnes mocně zaznívá Pánův hlas, jenž každého z nás vyzývá, aby měl o druhého starost. I dnes Bůh od nás chce, abychom byli „strážci“ svých bratří (srov. Gen 4, 9), navazovali vztahy charakterizované vzájemnou péčí a pozorností vůči *dobru* druhého člověka, vůči *veškerému* jeho dobru. Důležité přikázání lásky k bližnímu od nás vyžaduje, abychom si uvědomovali, že jsme zodpovědní za druhého člověka, který, stejně jako já, je Božím stvořením; toto přikázání nás i povzbuzuje, abychom si to uvědomovali.

Pozornost vůči druhému člověku v sobě zahrnuje to, že mu přejeme dobro ve všech jeho podobách – fyzické, morální i duchovní. Zdá se, že současná kultura ztratila smysl pro dobro a zlo, zatímco je třeba s naléhavostí znovu zdůrazňovat, že dobro existuje a vítězí, protože Bůh „je dobrotivý a prokazuje dobrodiní“ (Žalm 119, 68). Dobro je tím, co ochraňuje a posiluje život, bratrství a společenství. Zodpovědnost vůči bližnímu tedy znamená chtít a konat dobro pro druhého a přát si, aby se i on otevřel logice dobra. Zajímat se o bratra znamená otevírat oči pro jeho potřeby. Písmo svaté varuje před nebezpečím srdce

zatvrzelého jakýmsi „duchovním znecitlivěním“, které nás oslepuje před utrpením druhých. „Starat se“ o bratra rovněž zahrnuje starost o jeho duchovní dobro. Chci zde připomenout jeden aspekt křesťanského života, který, podle mého zdání, upadl v zapomnění – *bratrské napomenutí směřující k věčné spáse*. Ve všeobecnosti jsou dnes lidé dost citliví, když se hovoří o charitě a o pomoci fyzickému a materiálnímu zdraví ostatních, ale o duchovní zodpovědnosti za bratry se téměř úplně mlčí. Nebylo tomu tak v prvotní církvi a není tomu tak ani ve společenstvích skutečně zralých ve víře, kde si berou k srdci nejen bratrovo tělesné zdraví, ale i zdraví jeho duše pro dosažení posledního cíle.

Církevní tradice zahrnuje mezi skutky milosrdenství i „napominání hříšníků“. Je důležité znovu získat tento rozměr křesťanské lásky. Při uskutečňování zla se nesmí mlčet. Mám zde na mysli postoj těch křesťanů, kteří se z lidských ohledů nebo prostě z pohodlnosti přizpůsobují běžné mentalitě, místo aby bratry varovali před takovými způsoby myšlení a jednání, které jsou v protikladu k pravdě a nevedou po dobré cestě. Křesťanské napomenutí však nikdy není vedeno duchem odsuzování nebo obviňování, ale vždy je uváděno do pohybu láskou a milosrdenstvím a pramení z opravdové péče o bratrovo dobro. Je tedy velkou pomocí, když pomáháme druhým a necháváme pomáhat i sobě, abychom poznávali sami sebe v pravdě, abychom zlepšovali svůj život a kráčeli po Pánově cestě přímějí.

2. „Jeden o druhého“: dar vzájemnosti

Vzájemné napravování a povzbuzení v duchu pokory a lásky musí být součástí života křesťanského společenství. Pánovi učedníci, napojeni na Krista prostřednictvím eucharistie, žijí ve společenství, které je poutá k sobě navzájem jako údy téhož těla. To znamená, že ten druhý ke mně patří, že jeho život a jeho spása se týkají mého života i mé spásy. Zde se dotýkáme velmi hlubokého prvku života

ve společenství. Náš život se jak v dobrém, tak ve zlém vztahuje k životu druhých lidí. Hříchy i skutky lásky mají rovněž dimenzi společenství. V církvi jako Kristově mystickém těle se takové společenství potvrzuje. Společenství neustále koná pokání a vyprošuje si odpuštění za hříchy svých dětí, ale zároveň trvale a s radostí plesá nad

svědectvími o ctnostech a o lásce, které se v něm rozvíjejí. Údy se mají „starat jeden o druhého“ (1 Kor 12, 25), říká sv. Pavel, protože jsme jedním tělem. Láska vůči bratřím, jejímž výrazem je almužna – spolu s modlitbou a postem typická praktika postního období – je zakořeněna v této spolupatřičnosti. Také skrze konkrétní starost o ty, kdo jsou chudší, může každý křesťan vyjádřit svou příslušnost k jednomu tělu, jímž je církev.

3. „*Pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům*“: společně kráčet ke svatosti Tento výraz z *Listu Židům* nás nutí k tomu, abychom uvažovali o univerzálním povolání ke svatosti a stálosti cesty v duchovním životě, abychom usilovali o větší dary a o stále vyšší a plodnější lásku. Čas, který jsme ve svém životě dostali, je cenný pro to, abychom v Boží lásce objevovali a konali skutky dobra. Sama církev tak roste a rozvíjí se, aby dosáhla plné zralosti v Kristu. Bohužel je zde stále přítomné nebezpečí vlažnosti, potlačení Ducha a odmítnutí „využít hřivny“, které jsme dostali pro dobro svoje i druhých lidí. Učitelé duchovního života připomínají, že ten, kdo v životě víry nepostupuje dopředu, jde dozadu.

S přáním svatého a plodného postního období vás svěřuji přímějí blahoslavené Panny Marie a ze srdce všem uděluji apoštolské požehnání.

Drazí bratři a sestry,

nastala doba přihlášek do kněžského semináře. V naší diecézi se už léta pravidelně modlíme za kněžská povolání při děkanátních poutích a věřím, že se za kněze a za nová povolání modlíte i ve vašich farnostech a rodinách. Upřímně

děkuji všem, kteří se do těchto poutí a modliteb zapojují. Děkuji všem, kteří kněžím pomáhají.

Děkuji rodinám, kde velkoryse přijímají všechny děti, kde se kladou základy víry a kde se rozvíjejí mladé osobnosti schopné žít pro druhé a jít za velkými ideály, kde se učí lásce, která nehledá sebe a je věrná i za cenu oběti. To jsou první předpoklady, že naše farnosti budou i v další generaci živé a budou mít dobré kněze. Zvláště chci oslovit Vás,

mladí muži, kteří už máte maturitu nebo se na ni letos připravujete, a už Vás někdy napadla myšlenka na kněžství, nebo máte touhu žít pro druhé, prohlubovat své přátelství s Ježíšem a pomáhat lidem na

cestě spásy. Promluvte si s knězem o své životní cestě a hledejte spolu s ním, jestli Bůh nevolá také Vás ke kněžství. Pokud byste viděli, že to může být Vaše cesta, můžete u něj získat bližší informace o přihláškách. Také je možné navštívit Arcibiskupský kněžský seminář v Olomouci, kde se konají setkání pro ty, kteří o kněžském povolání uvažují.

S přáním radosti z Kristova přátelství každého z Vás zdraví a všem ze srdce žehná arcibiskup Jan

Michálkova nedělní školička

Již třetím rokem probíhá při deváté mše svaté Michálkova školička. Asi dvacetiminutový program v kapli sv. Jana Křtitele koresponduje s nedělním evangeliem. Součástí programu je modlitba, písnička, malování nebo drobné vyrábění. Zveme všechny předškoláky k účasti na tomto společenství. Pokud by se některý z rodičů, prarodičů nebo dalších dobrovolníků chtěl zapojit do přípravy programů, bude velmi vítán.

Pozvání

- Hnutí Modlitby matek a Modlitby otců Vás zvou na *Postní rekolekci* 9. – 11. 3. 2012 v Kroměříži. Přednášejí: MUDr. Jitka Krausová, Mons. Josef Nuzík, P. Josef Červenka.
- „**Středověk s mobilem v ruce**“ - beseda s **P. Radimem Kuchařem** o jeho **prázdninové cestě Iránem se uskuteční na Orlovně 18. 3. 2012 v 18 hodin na Orlovně ve Starém Městě.**
- Kurz čtení Božího slova v liturgii proběhne v Uherském Hradišti od 16. 3. 2012. Přednáší Mons. J. Hrdlička, P. P. Chalupa a M. Pavlíková.

Zveme všechny děti na farní tábory:

- tábor je pro ty, kteří navštěvují 1. - 5. třídu ZŠ. Tento tábor má na starosti Kamil Psočka a Petra Stodůlková. Proběhne ve dnech 30. června - 7. července 2012 v prostorách fary v Dřevohosticích, upravené pro tábory (okr. Přerov). Předpokládaná cena tohoto tábora je 1500,- Kč.

- tábor je pro ty, kteří navštěvují 5. - 9. třídu ZŠ. Tento tábor má na starosti Iva Talašová. Proběhne ve dnech 22. července - 2. srpna 2012 v centru branných aktivit v obci Žitková. Předpokládaná cena tohoto tábora je 2500,- Kč.

Ceny táborů jsou dotovány a pořádány pod záštitou o.s. Sarkander. Pokud budete mít zájem, dejte vědět do konce března přihláškou, kterou si můžete vyzvednout v kostele nebo stáhnout z webu. Vyplněnou přihlášku zašlete na uvedenou adresu nebo odevzdejte na faře či v sakristii kostela. Bližší informace dodáme na základě přihlášek v dalším dopise.

Farní kronika

V našem farním společenství se zrodili k Božímu životu:

Zuzana Fuglíková, SM, Michalská 1802 15. 1. 2012
Magdalena Balážová, SM, Sochorcova 808 12. 2. 2012

V našem farním společenství jsme se rozloučili:

Emílie Vavrušková	*18. 12. 1922	+17. 12. 2011
Marie Křiváková	*12. 1. 1924	+21. 12. 2011
Marie Němcová	* 2. 7. 1920	+26. 12. 2011
Matouš Slováček	*15. 7. 1926	+24. 12. 2011
Pavel Kroča	*22. 6. 1949	+30. 12. 2011
Drahomíra Kroeblová	*16. 9. 1925	+8. 1. 2012
Cecílie Baranová	*19. 5. 1939	+17. 1. 2012
Ludmila Němečková	*14. 9. 1922	+29. 1. 2012
Marie Chlachulová	* 5. 9. 1938	+31. 1. 2012
Vladimír Plevák	*23. 5. 1946	+ 7. 2. 2012
Marie Prostředníková	*27. 4. 1937	+13. 2. 2012

Své příspěvky můžete zasílat na adresu :

Gabriela Gottwaldová, Seés 1970, Staré Město, tel. 604 336 466

šéfredaktor : Gabriela Gottwaldová

církevní schválení: P. Mgr. Miroslav Suhomel

grafická úprava : Ing. Vojtěch Foltýnek

<http://www.farnoststare mesto.cz/> email: info@farnoststare mesto.cz